

Kirjallinen kysymys KK 521/2022 vp

Noora Koponen vihr

Kirjallinen kysymys erityistä ja vaativaa erityistä tukea tarvitsevien lasten ja nuorten harrastustoiminnasta

Eduskunnan puhemiehelle

Aivan jokaisella lapsella, myös erityistä ja vaativaa erityistä tukea tarvitsevilla lapsilla ja nuorilla, tulee olla mahdollisuus harrastaa juuri hänelle mieluisaa harrastusta. Harrastamisella on aina suuri merkitys lapselle ja hänen perheelleen.

Vain joka neljäs Kelan vaativan lääkinnällisen kuntoutuksen piirissä olevista lapsista osallistuu liikuntaharrastuksiin ja alle viides muuhun kerhotoimintaan. Suurin syy tähän on vähäiset harrastusmahdollisuudet erityisen tuen lapsille.

On kuitenkin totta, että monella perheellä ei ole voimavaroja etsiä harrastusta tai pahimmassa tapauksessa varaa maksaa siitä. Erityistä tukea tarvitsevien lasten vanhemmat toimivat usein omaishoitajina, mikä johtaa usein siihen, ettei varaa harrastustoimintaan välttämättä ole siitäkään huolimatta, että harrastaminen koettaisiin tärkeäksi.

Erityisen tuen lapsilla on hyvin erilaisia tarpeita harrastustoimintaan, ja jokainen tilanne on yksilöllinen. Vammaiselle ja hänen läheisilleen tulee antaa toimintakykyä ylläpitäviä ja edistävää ohjausta ja neuvontaa konkreettisella tasolla esimerkiksi liikunnan suhteen, mutta kyse on ensisijaisesti harrastustoiminnan tuomasta elämänilosta.

Harrastustoiminnassa lapsen oma näkökulma on aina otettava huomioon. Jokaisella lapsella on oikeus olla osallisena yhteiskunnassa, mutta yksilötasolla osallisuus kehittää lapsen sosiaalisia suhteita ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Vaikeasti vammaisella lapsella voi olla erityistarpeita, mutta häntä on silti kohdeltava nimenomaan lapsena ja yksilönä. Erityisesti kehitysvammaiset lapset viettävätkin perheen kanssa muita lapsia enemmän aikaa ja sosiaalisia kaverisuhteita on vähemmän. Olisikin tärkeää, että oikeus osallisuuteen ja vapaa-aikaan toteutuu myös siltä osin, että lapsen ja nuoren kehitykseen kuuluva itsenäisyys toteutuisi.

Haasteena erityisen tuen lapsia koskevissa kehittämistoimissa ovat mm. rahoituksen puute, pitkät välimatkat ja henkilökohtaisen avun saatavuus. Tämän vuoksi kaikessa jatkokehittämisessä tulisi ottaa huomioon riittävä rahoitus, harrastustoiminnan lisääminen koulujen yhteyteen sekä paremmat yhteydet järjestöjen kanssa.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Kirjallinen kysymys KK 521/2022 vp

Kuinka Harrastamisen Suomen mallin kehittämisessä huomioidaan paremmin vaikeasti vammaiset lapset sekä liikuntavammaiset ja

miten varmistetaan myös heidän oikeutensa harrastukseen?

Helsingissä 12.10.2022

Noora Koponen vihr